

Eyðgunn Samuelson, røða á Dugna skúlanum við Áir, 22. maí 2019

Hjartaliga tillukku við nýumvældu hølunum, øll tit her á Skúlanum við Áir!

Takk fyri, at eg varð boðin higar í dag, og takk fyri hetta høvið at sleppa at siga nøkur orð, nú triðja byggistig á skúlanum er liðugt.

Tað gleðir meg, at arbeiðið at umvæla Dugnaskúlan og harvið at bøta um búeindina, undirvísingarhølini, eins og atkomuviðurskiftini, nú er at enda komið.

Vónandi fer tað at lætta um gerandisdagin hjá tykkum øllum - næmingum eins og starvsfólki - at karmarnir eru blivnir betri.

Vit vita, at trivnaður og fakligheit kunnu ikki skiljast sundur. Næmingar, sum trívast væl, læra eisini betur. Og fysiskir karmar hava sjálvandi eisini týdning, tá vit tosa um trivnað.

Sprota vit orðið Dugna, kemur fram “at hjálpa, at gera beina”. Og hjá teimum, sum av ymiskum ávum hava eitt sindur drúgt og torført við at læra, er tað júst hetta, starvsfólkini her á Dugna skúlanum gera: Hjálpa og gera beina.

Á Dugna verður eitt so heilt framúrskarandi arbeiði gjørt – ikki minst í mun til skúlatilboðið her við Áir, her nógv ungfólk gjøgnum árin hava fingið stuðul og íblástur til at fóta sær og til at megna gerandisdagin.

At stuðla og eggja fólki til at nema sær útbúgving, er eitt tað týdningarmiklasta, vit sum samfelag kunnu gera. Tí vit vita, at útbúgving er vegurin fram. Og útbúgving er leiðin at fara, vilt tú røkka tínum dreymum.

Skúli og traditionell undirvísing kunnu ikki standa einsamøll, tá lívið stundum gerst tungt, snávingarsteinar eru á vegnum, og tá lívsleiðin ikki er so snórabein, sum vit kundu hugsað okkum.

Á Dugna verður hugt at tí, sum hvør einstakur næmingur megnar og dugir, heldur enn at tí, sum næmingurin kanska *ikki* megnar og dugir.

Og júst hetta eri eg so serliga fegin um, tí tað hevur so stóran týdning, at øll fáa ein møguleika her í lívinum.

Tryggja vit hetta og tryggja vit øllum eina útbúgving, styrkja vit einstaklingin, men sanniliga eisini samfelagið. Tí útbúgving er vegurin fram, eisini fyri okkara samfelag.

Og eisini tí eri eg so fegin um, at vit hava ein skúla, sum Dugna!

Endamálið við skúlanum við Áir er at menna næmingarnar og sjálvsálit teirra, soleiðis at teir gerast betur førir fyri at mæta teimum avbjóðingum, sum samfelagið býður – tað kunnu vera avbjóðingar í skúlanum, á arbeiðsplássi ella bara í tilveruni sum heild.

Hetta hava lærarar og starvsfólk her so sanniliga víst í verki - at menna og eggja, eisini hóast fysisku karmarnir ikki altíð hava verið so framúr.

At karmarnir nú eru betri enn áður, fer kanska ikki at merkjast beinleiðis í mun til undirvísingina.

Tí væl veit eg, at ongar gyltar borgir kunnu skapa dygdargott undirvísingartilboð.

Men tað ER nú ein sannroynd, at fysiskir karmar HAVA týdning, tá fólk skulu trívast og tá starvsfólk skulu kunna gera sítt ítasta. Og júst tí hugsí eg, at tit næmingar her við Áir eisini fara at merkja, at ábøtur eru gjørdar á skúla tykkara.

So eg ivist ikki í, at tað fer at lætta um hjá tykkum øllum í gerandisdegnum, nú tit hava fingið nógv betri umstøður til tykkara virksema.

Av sonnum eru hetta snotilig høli, tit hava fingið her. Eg fegnist í dag við tykkum og við teimum mongu froyingum, sum hava havt og frameftir fara at hava tykkara hjálp og stuðul fyri neyðini.

Nú gleði eg meg at fara runt at síggja góðu umstøðurnar, sum tit næmingar og lærarar á skúlanum frameftir fara at arbeiða og húsast í.

Eg fari at enda enn einaferð at ynskja tykkum hjartaliga tillukku og takka fyri tykkara áhaldni og stóra arbeiði at hjálpa teimum, sum hava tað fyri neyðini.

Bestu eydnu frameftir!

Takk fyri.